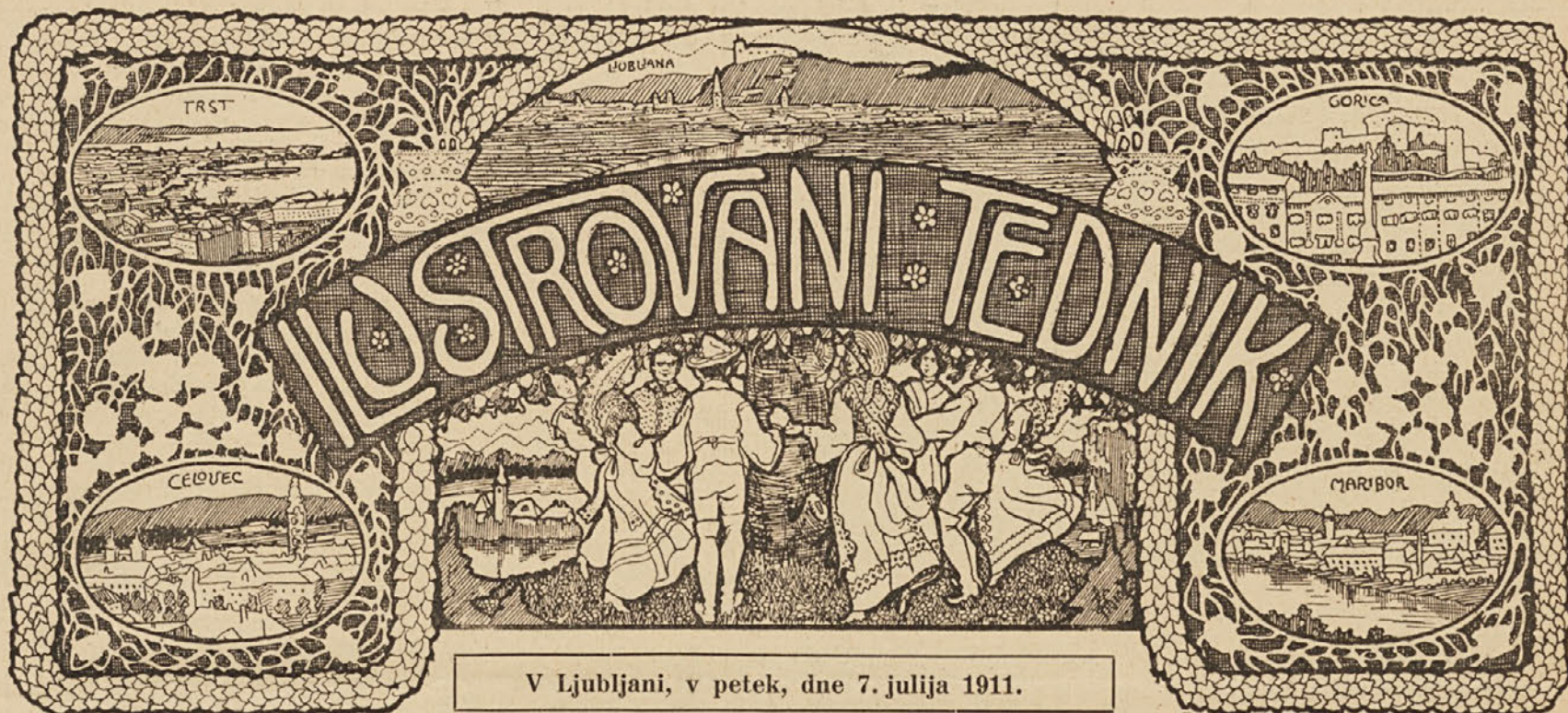

V Ljubljani, v petek, dne 7. julija 1911.

Naročnina		Redakcija in administracija: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 8. Telefon (začasno) 118.		Oglasnina	
za Avstroogersko: ¼ leta K 1-80 ½ leta K 3-50 celo leto K 7- za inozemstvo: " " 2-30 " " 4-50 " " 9-		Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent.		za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 15 vin. — Pri večkratnih objavah primeren popust.	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.		Naročnina za dijake 5 kron.	Štev. 20.

Strahote v Drohobyczu.

Vojaški oddelek pred voliščem.

Oldřich S. Kóstelecký:

Humoreske.

Iz češčine prevel Stanko Svetina.

III.

Svoji k svojim.

(Dalje).

Tu je vstopila Marta: nekak čuden nasmeh je ležal na njenih svežih, cinobrastih ustnih. Arnošta je medtem skrivoma vtaknila pisemce v žep, vzela je ostanek krajca s surovim maslom, pojedla ga je in gledala skozi okno. Gospod profesor je vprašal:

„Marta, kaj pa je tole?“

„Kaj pa?“

Gospod profesor je pokazal v odprto skrinjo, kjer je stalo na razprostrtem, svilnatem robču par obnošenih čevljev ali bolje povedano, domačih zimskih čevljev. Marta se je ozrla na čevlje, potem pa je pogledala Jankota in odvrnila:

„Čevlji.“

„Čevlji! Čevlji! To sam vem, da to ni fortepiano! Toda kako pridejo ravno sem ti stari, pošvedrani čevlji!“

„Jaz sem jih dala tja, Janko, danes dopoldne.“

„Čemu pa so tu ti čevlji, kaj? In na svilnatem robču!“

Gospodična Arnošta se je zganila tam pri oknu; imela je polna usta, valila je in valila in odgovorila, da je bilo težko razumeti:

„Zato da se ne bi pomazali.“

Gospodična Arnošta, s temle dovtipom tudi ne bodete imeli sreče. Seveda ne. Gospod profesor se obrne k oknu: „Vsaj takrat drži jezik za zobmi ko imaš polna usta!“

„Jezik za zobmi! Jej, jaz bi omedlel, če bi mi kdo to rekel. Prvič ni lepo govoriti gospodičnam o jeziku, prej o jeziku, in drugič: ukazati dami, naj molči. Jaz tudi ne bi molčal, ko bi bil dama.“

Gospa profesorjeva je vzela medtem iz škrinje čudne čevlje, pomolila jih je svojemu soprogu skoro pred nos in je rekla:

„Janko, tele čevlje si kupil sebi ti, kaj ne da? Veš, kaj si pravil, ko si jih prinesel domov? Rekel si: „Danes sem si kupil prave liberške čevlje. Možiček, danes jutraj si govoril o ogrski moki. Rekel si: Svoji k svojim! Janko, to so liberški čevlji, slišiš? liberški! Zakaj pa imamo laške šlape, kaj? Janko, ali hočeš, da se zopet jaz začnem ozirati po tujih gospodih? Kaj? Ali hočeš? Nočeš, kaj ne? Torej si drugič ne kupi liberških čevljev. Tako, Janko, moj predragi rodoljub.“

Ubogi, osramočeni Janko, predragi rodoljub, je stal pred svojo ženo kakor učenček pred gospodom učiteljem in smehljajoči pogled njegove ženske je počival na njegovem obrazu.

Gospodična Arnošta — seveda — se je zopet odahnila:

„Reči, Janko, da liberški čevlji niso ogrska moka, da se z liberških čevljev ne pečejo kolači.“

Toda gospod profesor ni rekel. V tem trenutku mu je šumelo po osramočeni glavi nekaj kakor odziv na njegovo malo, jutrajšnje, rodoljubno razlago: Ako bi mi, mlinarji naroda, manj mleli z jezikom... da, ravno tako: češka moka... moka... moka... Preklicana Marta, ta mi je pa dala pod nos!...

¹ Liberec (nem. Reichenberg) je nemško mesto na gornjem Češkem. Op. prel.

V tem je nekdo potrkal, pomolil glavo v sobo in zaklical: „Gospodična Arnošta!“ Pojavila se je tudi roka z rokavom poštnega sela in v roki pisemce. Skokoma je bila gospodična Arnošta pri vratih — da: Dragotin, njen ljubi zlati, zvesti Dragotin!

Dragotin in Arnošta, dragi prijatelji, to je drugačen Svoji k svojim kakor ogrska moka in liberški čevlji.

VI.

Pesem brez besed.

Kratka povest, toda mastna. Pisatelj te povesti se mora sam za to povest sramovati do dna svoje sramežljive duše, res. In revež se tudi sramuje. Prosim. Da, tudi gospod urednik se sramuje — glej, kako ubožec zardeva — in tudi mladi gospod stavec ima na obrazu barvo nehlinjenega sramu in stavi povest s povešenimi očmi. A kaj šele gospod korektor. Ta korigira to povest od samega sramu z zatisnjenimi očmi, prosim, le pogledajte. In gospodje bralci, reveži, moje povesti sploh niti ne berejo, tako se sramujejo, samo moje zlate okrogločrne bralke — ah! — se ne sramujejo in švigajo z očesci z ene vrstice na drugo, kakor košuta, ki skače čez brazde na polju.

No, ljube dame — mlade mamice imajo seveda prednost — blagovolite brati:

Prestopil sem prag prijateljevega stanovanja in bil sem čisto prepričan, da ga dobim doma. Nisem ga dobil, čeprav sem bil čisto prepričan. Dobil pa sem v kuhinji mlado ženo svojega prijatelja, ljubko kakor angelj in krasno kakor angelj.

„To je škoda, milostljiva gospa, da ni Vavčava doma.“

„Če vam je ljubo nekoliko minut počakati, prosim. Vavča je rekel, da se hitro vrne in gotovo bi ga zelo jezilo, ako ga ne bi počakali. Prosim.“

„Ako vas ne bom mudil, milostljiva gospa —“

„O prosim, prosim. Ravno nasprotno, saj niste bili pri nas že dolgo časa, niti ne spominjam se, kdaj.“

„Jaz tudi ne, milostljiva gospa. Spominjam se samo, da ste mi blagovolili reči pred štirinajstimi dnevi, ko sem bil zadnjikrat pri vas, da bi bil lahko ostal doma.“

„Pojdite, no. Tega se ne spominjam več.“

„Toda jaz se spominjam. Igrali smo alagér, vi ste blagovolila fiksirati, jaz sem vam rekel, da noben spodoben in pošten človek ne fiksira —“

„— in jaz sem vam rekla, da bi bili lahko ostali doma. Da, se že spominjam.“

„Toda kakor vidite, nisem ostal doma.“

„Danes vendar ne bomo igrali alagér.“

„To je škoda, danes sem hotel fiksirati zopet jaz. — Smem vas vprašati, milostljiva gospa, kaj dela vaš prvorojeni, mladi gospod, gospod Venanek?“

V tem se je oglasil iz tretje sobe otroški jok.

„Ah,“ je vzkliknila mlada mamica, „poglejte, kaj dela. Venanek se je prebudil! Prosim.“

„Prosim.“

In čez nekoliko sekund sva bila v sobi, kjer se je ravnokar prebudil prijatelj „Venanek“ na svoji lepi, zelenoobarvani, mrežasti postelji.

„Prosim, sedite,“ mi je rekla milostljiva gospa. „Jaz vzamem samo Venanka ven.“

„Prosim, prosim.“

Sedel sem na nizek naslanjač in milostljiva mlada gospa mamica je sedla meni nasproti; v naročju je imela okrogločnega

Venanek v mali srajčici, ki je bil od spanca še ves razgret. Poljubljala ga je in božala kar najnežnejše v svoji materinski ljubezni. Venanek, fantek kakor dobra ura, se je čez par minut zopet smehljajal kakor angelček. Krilil je in mahal z ročicami po glavi svoje mamice kakor hudiček.

„Bog blagoslovi, milostljiva gospa, pravim. „Venanek je rad na svetu. Koliko mu je že let, milostljiva gospa?“

„Let?“

„Ali mesecev, meni je to vseeno.“

„O“ in mamica je pritisnila svoj mali zaklad na srce in na obraz obenem, „našemu Venanku je že pet mesecev. Kaj ne, Venanek?“

„Pa kako ta porednež raste. Kakor konoplja. Od 14 dni, ko sem ga zadnjikrat videl, je zrastel na širino in višino gotovo za pol metra.“

„Recite, Venanek, gospodu, naj se vam ne smeje. Kako boste povedali? O vi mucka zlata!“

„Kdo, milostljiva gospa?“

„Menda vendar ne mislite, da vi.“

„Sam bog ve, da sem mislil, da jaz. Kaj pa, ali že zna ta poniglavček tekati?“

„Ali slišite, Venanek? Gospod se vam smeje in vam pravi poniglavček. Kaj ne, da niste poniglavček. Recite, niste poniglavček.“

„Kaj pa, ali že zna Venanek govoriti, milostljiva gospa?“

„Ne, toda molčati zna.“

„To zopet jaz ne znam, to je res. Veste, milostljiva gospa, česa se veselim?“

„No?“

„Kak bo ta drugi Vena — — No, milostljiva gospa, sedaj ste me počila prav pošteno.“

„To sem tudi hotela, vi!“

„To je nekaj posebnega, milostljiva gospa, kako ta vaša ročica goljufa. Človek jo gleda in si misli, da ta vaša ročica ne zna niti pet naštetih, tu imaš! Že ima človek na obrazu vseh pet. Ampak prav pošteno ste mi dala, milostljiva gospa. No, Venanek, vi imate lepo mamico. Lahko se veselite, ko boste nosili hlačice.“

„Recite, Venanek, da boste bolj pridni kakor gospod.“

„Vi, milostljiva gospa, ga učite lepe stvari. Kaj je to, da še ni Vavčava?“

„Ali vam je že dolgčas?“

„Bog obvari. Ravno nasprotno: vi znate človeku krajšati dolgčas, kakor se spodobi. — Toda ko pridem drugič zopet k vam na obisk, bom vzel s seboj stekleničico arnike. Kako modro gleda ta Venanek v svet, skoro tako kakor mamica.“

Mamica je hotela nekaj odgovoriti, toda v tem ji je Venanek vtaknil svojo okroglo ročico skoro v usta. Blažena mamica je vlovila ročico in jo je začela poljubljati celo, prav celo, tudi vsak mali, okrogli, rdeči prstek posebej. Slednjič je začela s svojim prstkom po krasnih, drobnih in kakor mak rdečih malih ustnicah lepega fantka, brenkati: bru-bru-bru-bru-bru-bru-bru — Venanku se je smejal celi obrazek, očesci sta mu igrali, stegal se je po mamičini roki in je teptal in skakal v naročju blažene mamice, kakor bi tlačil zelje.

Blažena mamica je zopet pritisnila Venanka k sebi in mu je pritisnila na obrazek dolg, vroč poljub, poln prave materinske sreče.

„Jej, jej, milostljiva gospa,“ se vmešam v to materinsko srečo, „poglejte no, Venanku že rastejo brki —“

„A pardon! Imel je na obrazku šopek vaših las, ko ste ga pritisnila k sebi.“

„Venanek, recite gospodu, naj vas pusti pri miru in naj vam ne nagaja.“

(Konec prihodnjici.)

Uvažujte!

Dandanes ne zadostujejo več samo politični listi, treba je tudi informativnega, poučnega in zabavnega časopisa s slikami

in vsi omikani narodi že imajo vsakovrstne ilustrovane nepolitične časopise,

le mi Slovenci smo v tem oziru še zaostali. — Prvi poskus takega ilustrovanega lista, ki bi služil le zabavi in pouku, je

„Slovenski Ilustrovani Tednik“.

Skromen je sicer njegov začetek, a vendar se je udomačil že skoraj po vseh slovenskih krajih in pridobil si je tudi že na Dunaju, Češkem, Hrvaškem, Bosniji, Srbiji, Egiptu in celo v daljni Ameriki precej naročnikov, tako da izhaja v 4000 izvodih.

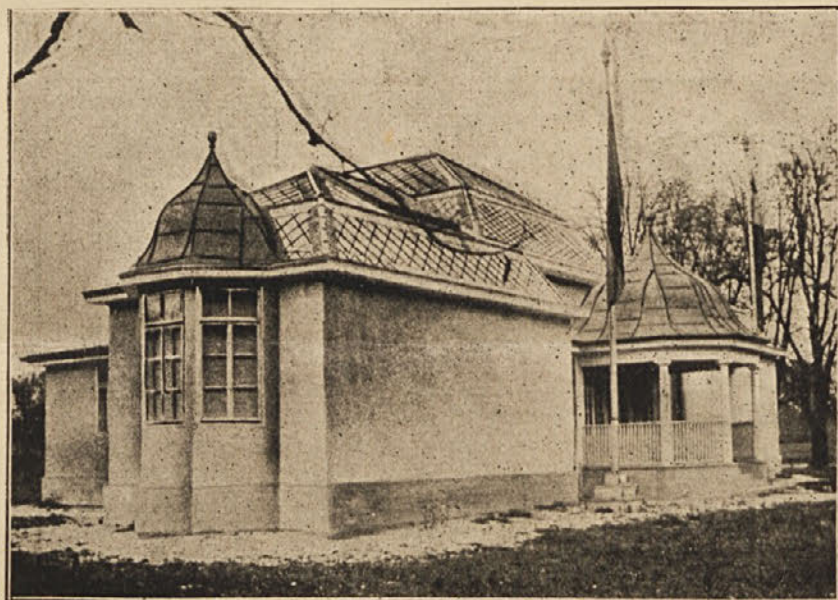
„Slovenski Ilustrovani Tednik“ je Slovincem potreben.

Potrebujemo časopis, ki ne premljeva le političnih pesmi, temveč je v zabavo in pouk vsakemu, bodisi tega ali onega političnega prepričanja.

Slovenci potrebujemo časopis, ki bo prinašal slike in poročila o dogodkih doma in na tujem.

Slovenci potrebujemo časopis, ki bo priobčeval slike in opise, o naših slovenskih šegah in navadah, o naših krajih in ljudeh.

Slovenci potrebujemo časopis, ki bo potom slik in čtiva seznanjal Slovence s Slovincem (Štajerca s Primorcem itd.), Slovence s slovanskimi brati in tudi s tujci. Saj se niti sami med seboj ne poznamo, ne poznamo krajev, ljudi, šeg in navad skoraj 80% slovenske zemlje in tudi tujci nas sodijo le po naših političnih časopisih, ter imajo o nas in naših krajih napačno mnenje!

Amaterski oddelek.

Temu hoče odpomoči „Slovenski Ilustrovani Tednik“, ker priobčuje slike in opise dogodkov, običajev, krajev in ljudi iz vseh delov naše lepe domovine.

Slovenci, kupujte, razširjajte in naročajte „Slovenski Ilustrovani Tednik“! Čim več bo imel naročnikov, tem bolji bo lahko list.

Naj bi ne bilo nobene slovenske gostilne, kavarne, naj bi ne bilo hotela, brivnice itd., kjer bi ne

imeli „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“.

Kdor hoče imeti zabaven, kratkočasen časopis, ki prinaša mnogo lepih slik in zanimivo čtivo, naj naroči

„Slovenski Ilustrovani Tednik“.

Kdor hoče imeti poučen list s slikami, naj naroči „Slovenski Ilustrovani Tednik“.

V vse kraje, v vse rodline se naj razširi „Slovenski Ilustrovani Tednik“.

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ izhaja vsak petek ter stane

celo leto le 7 K
polletno 3 K 50 v
četrtletno 1 K 80 v.

Po tobakarnah, kolodvorih in knjigarnah se dobe posamezne številke po 14 vinarjev.

Kupujte „Slovenski Ilustrovani Tednik“!

Slovenska zavednost in ponos zahteva, da se naročite na „Slovenski Ilustrovani Tednik“. Naročnina zanj je tako majhna, da se mnogi čudijo, kako je mogoče izdajati ilustrovani tednik za to ceno. Nikdo se ne more izgovarjati, da je „Slovenski ilustrovani Tednik“ drag, kdor premisli, koliko stanejo že slike same.

Naročite si ga torej takoj in zahtevajte ga tudi po kavarnah, gostilnah, brivnicah itd. Naj ga naročijo! Sramota je, če imajo tuje ilustrovane liste,

edinega slovenskega ilustrovanega tednika pa ne.

Zavedni Slovenci zahtevajte ga odločno!

Trgovce, obrtnike, kupce in prodajalce, službodajalce in službojemalce, ter sploh vse, ki žele inserirati, opozarjamo, da naj oglašujejo v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“, kajti „Slov. Ilustrovani Tednik“ je vseslovenski, nepolitičen list in ker prinaša obilo slik, ga vsakdo rad in z zanimanjem čita ter ga tudi posojuje sosedom in znancem. Tako roma vsaka številka „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“ ves teden iz roke v roko po vseh slovenskih krajih in ga čita gotovo 100.000 bralcev.

In ker ima baš v gospodarsko krepkih slojih svojo največjo zaslombo, je inseriranje v Slovenskem Ilustrovanem Tedniku gotovo uspešno ter prinese stoteren sad. Oglasujte

Umetniški paviljon.

Fotogr. V. Smrekar, Ljubljana.

torej v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“! Kdor hoče kaj kupiti ali prodati, kdor hoče kaj v najem vzeti ali oddati, kdorišče posla ali učenca, kdor išče službe itd., naj inserira v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“!

VI. umetniška razstava v paviljonu R. Jakopiča. (Dalje.) Večina slik nam je znana iz prejšnjih razstav; „Vojnik“, „Pastir“, „Pri delu“ in „Stara Loka“ so nove, nedokončane slike, ob katerih se gledalec z otožnostjo zamisli: koliko neustvarjene krasote je zadavila roka božja, ko je zaklicala sejalcu: „Stoj!“ ...

Jakopič je razstavil izmed figuralnih slik zlasti uspešno „Evo“ ter več pokrajin, v katerih z radostjo pozdravljamo vse, kar nam ga je omililo od nekdanj. Najsi bo Grohar ali Jama umevnejši večini — Jakopič je globoko razmišljajoč iskalec in voditelj nove struje, njegovo delo je ne le umetnost, nego tudi dokument, in bo stalo pred jugoslovansko umetnostjo bodočega stoletja kot začetni spomenik našega slikarstva, kakor bo Meštrovič temeljni kamen kiparstva. — Poleg Jakopiča nas presepeče Jama s finimi, globoko začutenimi motivi iz Nižje Avstrije in Holandske ter z avtoportretom, ki ga bo vsak vesel, kdor išče rad za delom tudi lice in dušo njegovega mojstra. — Ivan Vavpotič nam je napravil veselje, da vidimo po dolgem času zopet enkrat briljanten portret (skladatelja Gerbiča) v tistem pomenu besede, ki je merodajen za naročevalca in za umetniškega finookusca obenem. Ugajale bodo njegove sveže risbe, kakor tudi „Leviči“ in pokrajine, zlasti „Bor“, „Kalužnice“ in druge; prigovarjati bi se jim dalo edino, da so mestoma preveč okusne. „Ob jezeru“, n. pr. spominja siloma na lepo gospodično z napudranimi lici. — Peter Žmitek je naslikal Groharja na mrtvaškem odru in ostal sicer pri starem. Tratnik je poslal, žal, samo „Iz senc življenja“, ki pa z znanimi vrtilinami njegove risbe odtehta vso ostalo risarijo na tej razstavi. Fran Klemenčič se mimo neprostovoljno konvencionalne dvojice potretov odlikuje s par jako čednimi študijami. Žabetovo „Razpoloženje“ z dobro zadeto glavo g. S., dočim je v kompoziciji in risbi neuspelo. Marčič razstavlja več živobarvnih platen in dva boljša akvarela, Magolič st. in ml. sta tuintam srečna v diletantskih mejah. Mysz kaže viden napredek, dasi je zastopan s premalo rigorozno izbiro. Vasiljevič utegne biti nekakšen Boronali, Sirkov „Stari nono“ obeta — o drugih ne vem kaj zapisati. Veljalo bi

omeniti, da visi v razstavi po neumevni dobrodušnosti jurye poleg omenjenih dobrih del tucat vnebotulečih diletantskih kičev, ki bodo ustregli tudi potrebam tistega, ki stopi vanjo brez pameti in okusa.

Razmeroma bogata razstava fotograf-skih amaterjev kaže presenetljivo lepe uspehe zlasti v pokrajini; portrete je raz-

voljno, in prinašamo tukaj sliko diletantov-igralcev, samih domačih fantov. Že nekaj časa sem gojijo po deželi gledališke pred-stave, ki nudijo občinstvu obilo zabave in pouka. Na odru pa se pokaže med dila-tanti kak izboren talent, ki bi delal čast celo mestnim gledališkim odrom. S pri-re-janjem gledaliških predstav se pa goji med

Niste zadeli, če si ne naročite Sloven-skega Ilustrovanega Tednika ki je najbolj zabaven časopis in ki stane četrletno le 1'80 K.

je prišlo do takega krvoprelitja. Poljaki so napadli agitacijski lokal cionistov, nakar so cionisti odšli pred mestno hišo, kjer je bila volitev in razbili vse šipe. Naval je bil tako silen, da je moralo priti vojaštvo na pomoč. Množica je napadla vojaštvo s kamenjem in tudi s strelji iz samokresov, nakar so jeli vojaki streljati. Preiskave, ki se vrše, bodo dognale, ali je bilo umestno rabiti takoj proti množici tako strašno orožje, kakor so vojaške puške, ker je večina mnenja, da bi zadoščala za razkro-pitev množice nekrvava ataka konjenice. Nek očividec pravi: „Kakor strela z jasnega so bili prvi strelji. Zakaj nekaj minut prej ni človek ničesar opazil, kar bi bilo dalo sklepati, da bo vojaštvo streljalo, nepri-čakovano je počilo pet salv. Množica se je bliskoma in z nepopisnim vriščem raz-kropila na vse strani, ampak kroglice so jo dosegle; tako si je razlagati dejstvo, da je več kot polovico ranjenecv zadetih na begu v hrbet. Kakor trava pod koso, tako so padali ljudje pod „mannlichericami“ na tla. Kroglice niso prizanašale nedolžnim gledalcem po balkonih; tako se je zgodilo, da je bil ustreljen človek v prvem nad-stropju močno obiskanega hotela „Boule-vard“. Za trenotek je nastopil mir in očesu se je razgrnila vsa katastrofa. Panika pre-bivalstva je bila nepopisna. Ljudje so be-gali kakor blazni iz mesta na prosto. Vse-povsod se je razlegal jok in stok, ki je pretresal človeku kosti in mozeg. V prvem strahu so pripovedovali ljudje kar o celih stotinah ubitih demonstrantov; vsak je tekal naokoli, da poišče svojce. Ker ni bilo rešilnih voz na razpolago, so ranjence na znanih galiških lesenih vozech pripeljali v bolnico; druge ranjence in mrlice so pasantje na rokah odnesli. Prizori, ki so se odigravali, ostanejo nepozabni vsem, ki so jih doživeli. Neznani ljudje so se obje-mali in poljubovali, od veselja, da so od-nesli celo kožo. Med ubitimi je par Rusi-nov, enajst Židov in troje Poljakov, ponoči so umrli v bolnici še trije ranjenci, tako da znaša število ubitih žrtev dvaindvajset. Med žrtvami je največ neudeleženih gle-dalcev, n. pr. učitelj francoskega jezika Bertuelost, tri žene, en akademik in en otrok; ostali so po večini delavci; tudi bogati trgovec Mühl se nahaja med mrličmi.“

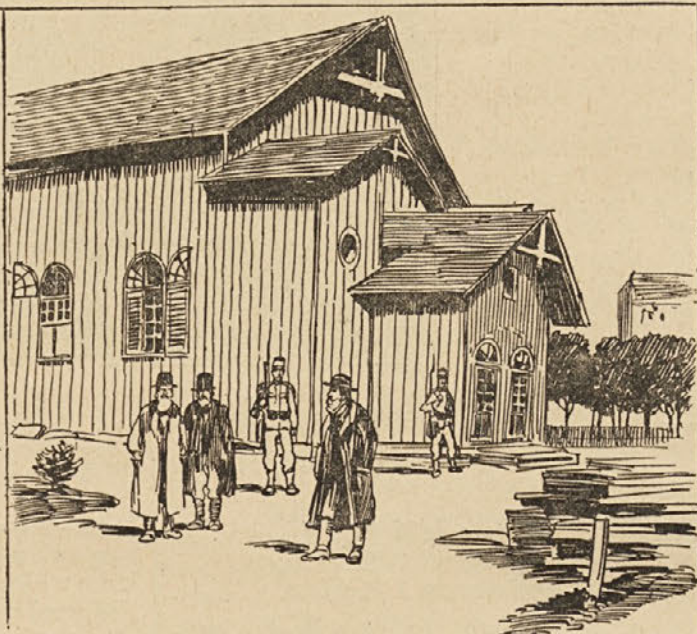
V tej volilni bitki izvoljeni poslanec dr. Löwenstein je takoj odložil svoj okrvav-ljeni mandat.

Poročila trde, da je 24 mrtvih in nad 40 ranjenih, od katerih bo komaj 10 ozdra-velo. Za pogrebom je šlo 60 osirotelih otrok in plakalo.

Agitirajte in pošljite naročnino!

Dr. Nat. Löwenstein nar. demokrat. ki je bil izvoljen v Drohobycz za poslanca.

Volišče v Drohobiču.

stavlil samo g. Fr. Vesel. Zanimal bo portret g. Jakopiča, ki je obenem najboljši.

Naj bi se naše občinstvo navadilo po-sečati domače umetniške razstave — bodisi z zanimanjem ali brez njega — vsaj zato, ker so kulturno velevažne in potrebne, tista gospoda pa, ki je nedavno v „Unionu“ pokupila nekemu dunajskemu Judu za 39.000 K² importiranih zmazkov, naj bi pomislila, da je tudi tu večina del naprodaj.

V. Levstik.

Katoliško izobraževalno društvo na Rečici v Savinjski dolini je priredilo igro „Občinski tepček“, ki je uspela zelo po-

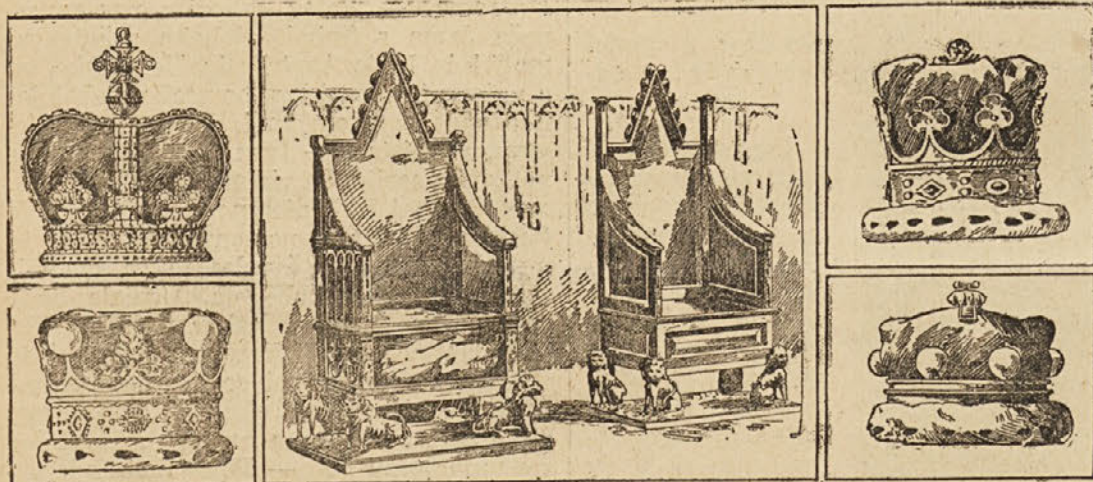
narodom tudi narodni čut in pokaže lepota slovenskega jezika, zato pa je naloga igral-cev, da se na odru zdrže vsakega dialekt in govore v čisti, lepi slovenščini.

Strahote v Drohobyczu.

(Slika na naslovni strani.)

Na nekaterih krajih avstrijske države so besneli volilni boji s tako silo, da je tekla celo kri in so pokale vojaške puške. V Drohobyczu v Galiciji, kjer sta si stali nasproti dve stranki, cionisti, ki so kandi-dirali dunajskega advokata dr. Zipperja in Poljaki, ki so kandidirali dr. Löwensteina

Kronanje kralja in kraljice na Angleškem.

Zgodovinski prestoli ob kronanjih na Angleškem in štiri angleške krone. Kraljevski voz v slavnostnem izprevodu.

Abesinija. O Meneliku se je pisalo že zdavnaj, da je umrl, pa zopet, da še živi. No, sedaj je evropskim vevlastim naznanjeno, da je proglašen vladarjem Abesinije sin Menelikove hčere neguš Jasu, ki je še deček, rojen leta 1897, v letu sloveče bitke pri Adni. Danes prinašamo njegovo sliko.

Novo ministrstvo. Zadnje državno-zborske volitve so prinesle marsikatero presenečenje posebno poraz krščanskih socialistov, ki so zadnje čase kaj okrutno nastopali proti Čehom na Dunaju in bili neprijazni vsem Slovanom sploh. Dasi so dali prilepiti ob času volitev po dunajskih ulicah plakate tiskane v čeških narodnih barvah in prosili Čeha odpuščanja, jim ti niso več zaupali. In tako je prišel poraz, jasen dokaz, da brez Slovanstva sploh nič ni in če bi se vsi Slovani postavili na lastne noge in šli vsaj proti narodnemu sovragu složno v boj, bili bi mogočen odločilen faktor v državi, ki je itak po večini prebivalstva Slovanska. In s padcem krščanskih socialistov je padlo tudi ministrstvo Bienenrth, ki se je tako trdovratno držalo svojih portfeli. Cesar je sprejel demisijo in pozval barona Gautscha, da sestavi nov kabinet.

Richard dr. baron Bienenrth je bil rojen 2. marca 1863 v Veroni, kjer je služboval

Fran Povše S. L. S.

Dr. A. Gregorčič S. L. S.

njegov oče kot feldmaršalleutnant. Leta 1884 je vstopil v službo kot konceptni praktikant pri štajerskem namestništvu ter je služboval v različnih državnih službah do leta 1905. Tega leta je postal vodja ministrstva za uk in bogočastje, leta 1906 je postal minister notranjih zadev. Leta 1909 je dobil sestavo kabineta in od tega časa je bil ministrski predsednik in nam Slovincem skrajno neprijazen državnik.

Pavel baron Gautsch pl. Frankenthurn je bil rojen 26. svečana 1851 v Döblingu pri Dunaju. Po dovršenih študijah na dunajski univerzi je bil leta 1874 poklican v ministrstvo za uk in leta 1881 vladni svetnik

Josip Fon S. L. S.

Fr. Pišek S. L. S.

in ravnatelj Terezijanske akademije, od leta 1885 do 1893 in potem zopet od leta 1895 do 1897 minister za uk. Leta 1897/98 je bil prvokrat ministrski predsednik in istočasno minister notranjih zadev. Baron Gautsch je član gosposke zbornice za vse žive dni in je bil dosedaj predsednik cesarskega računskega dvora.

Danes prinašamo sliko barona Bienenrtha in barona Gautscha.

Baron Bienenrth, bivši ministrski predsednik, sed. cesarski namestnik na Niž. Avstrijskem.

Baron Gautsch pl. Frankenthurn, sedanji ministrski predsednik.

Slovenskemu dijaštvu.

Posebno se še obračamo na slovensko dijaštvo, ki kmalu pohiti iz mest na počitnice na vse kraje naše domovine. V počitnicah vrši dijaštvo častno narodno delo, da zbujajo in krepi v ljudstvu narodno zavest in da deluje za povzdigo izobrazbe-prosvete naroda. — „Slov. Ilustrovani Tednik“ ima tudi to nalogo, da potom slik in čtiva deluje za povzdigo izobrazbe-prosvete naroda ter da zbujajo in krepi narodno zavest ne le v ljudstvu, temveč tudi v naši „narodni“ inteligenci, ki se hodi v poletnem času zabavati v tuja letovišča — za krasoto naše domovine pa se navdušuje le pri čaši rujnega, ko se poje „Lepa naša domovina“, a to lepo našo domovino pozna lepo imenu, ker trosi denarce po tujih krajih.

Slovensko dijaštvo, opozarjaj v počitnicah vsepovsod na „Slov. Ilustr. Tednik“ ter mu pridobivaj naročnikov! — To je narodno kulturno delo, zakaj čim več bo imel naročnikov tem boljše bo mogel vršiti stavljeno si nalogo in torej se naj „Slovenski Ilustrovani Tednik“ razširi v vse kraje, v mesta in sela, da postane važen vseslovenski faktor slovenske narodne prosvete.

Drobiž.

Reklama v Ameriki. Trgovina in obrt sta v Ameriki tako razvita, da že daleč prekašata trgovino in obrt v Evropi in prav posebej še pri nas na Slovenskem. Poleg strokovne temeljitosti in izredne delavnosti je glavni pogoj prospeha trgovine in obrti — reklama. Kako velikansko važnost polagajo Amerikanci na reklamo, kaže že to, da je pri nas že postalo pregovor: „amerikanska reklama“. Amerikanec pa tudi res porabi vsako priliko za reklamo in so tem Amerikanci pravi mojstri. Hočemo navesti par primerov ameriške reklame.

V Jaksonu, Min., je bila trgovina z oblekami, kjer je dobil vsak kupec dobro britev zastoj. In trdka je prodala dan na dan zelo mnogo oblek za gospode.

Neka firma v Newportu Va. je razstavila v izložbenem oknu krasno pohištvo za eno spalno sobo ter je na posebnem lepaku naznanila, da je cena za to pohištvo 250 dolarjev (1250 kron), da se pa cena zniža vsak

dan za 5 dolarjev. Uspeh te reklame pa ni izostal, kajti že čez tri dni se je oglasil kupec, ki je dobil to pohištvo za 235 dolarjev. Oglašil se je brž, ker se je bal, da če odlašajo in postane pohištvo cenejše in cenejše mu ga kdo drugi prekupi.

Trgovci v Springfieldu je obesil nad vhodom v trgovino uro, ki je zelo glasno in posebno lepim glasom bila ure in tudi četrtine in pol ure, tako da se je vsakdo ozrl od kod prihaja ta lepi glas. S tem je opozarjal ljudi na svojo trgovino in ne brezuspešno.

V neki veletrgovini v Pittsfieldu, Mass., dobiva vsak dvajseti kupec popolnoma brezplačno kar nakupi, bodisi da kupi le žepni nožek za 4 h

ali pa najdražjo obleko. Ker ima ta veletrgovina velikanske prodajniške prostore v pritličju in še v raznih nadstropjih in je vsak čas v trgovini na stotine kupcev, ne vé nobeden kupec, kdo bo baš dvajseti, ker to določa glavna blagajničarka. Ko pride k njej dvajseti kupec z listkom, da bi plačal, pritisne blagajničarka na gumb električnega zvonca, ki pred prodajalno glasno zadoni, da vedo daleč na okoli: zdaj je nekdo zopet zastoj dobil nakupljeno blago.

Neka znana trgovina z oblekami za gospode v Baltimore je za svoj trgovski jubilej razglasila sledeče: Da se izkažemo hvaležne svojim odjemalcem, jim bomo letos o jubileju

Abesinjski cesar Neguš Jasu.

obstanka naše trgovine podarili 5000 dolarjev (22.500 K) in sicer bomo razdali kuverte z bankovci. Bankovce (dolarje) smo tako razdelili:

10 kuvertov, vsak po 50 dol.	=	500 dol.
30 " " " 20 " "	=	600 " "
40 " " " 10 " "	=	400 " "
100 " " " 5 " "	=	500 " "
3000 " " " 1 " "	=	3000 " "
3180 kuvertov		5000 dol.

in sme vsak, kdor kupi vsaj eno obleko, vzeti od teh kuvertov en kuvert.

Ker ima na svetu denar največjo privlačnost, je bil uspeh te reklame sijajen, kajti kupcev se je kar trlo v trgovini, dokler je še bilo kaj kuvertov z dolarji. Če pomislimo, da

tisoč dolarjev (1000 dolarjev = 4950 kron) potem je šlo bolj gladko, kajti denar dela denar. Čez leto dni sem prodal branjarijo ter kupil majhno trgovino, kajti imel sem že 3000 dolarjev. Čez dve leti sem trgovino povečal in čez deset let sem imel trgovino in

ter si ga ali kupi v trafiki ali pa izposodi od kakega znanca. Inseriraj pogosto v takih listih in uspeh ne bo izostal.

Tako piše ameriški milijonar o reklamah. Slovenski trgovci in obrtniki, gostilničarji in hotelirji, službodajalec in službojemalci in sploh vsi, ki hočete inserirati uvažujte njegove nasvete ter inserirajte v „Slov. Ilustrovanem Tedniku.“

Katoliško izobraževalno društvo na Rečici: Igralci igre „Občinski tepček“.

je trgovec izdal 3180 kuvertov, da je torej v kratkem času prodal 3180 oblek in da pri navalu kupcev marsikdo ni gledal na to ali je obleka poceni ali ne, je trgovec dobil izdanih 5000 dolarjev z dobičkom nazaj, kajti obleka za gospoda stane povprečno 30—40 dolarjev. Izkupil je torej trgovec v kratkem času najmanj 3180×30 dolarjev = 95.400 dolarjev in če da pri 100.000 dolarjev 5000 za reklamo, t. j. 5%, še ima vedno lep dobiček, posebno pa še teh 5000 dolarjev (22.500 K) ni zastoj izvrženih, ker so mu pridobili marsikaterega novega odjemalca in opozorili najširše kroge na njegovo trgovino.

16.000 dolarjev prihranka. Čez 15 let sem bil milijonar in čez 22 let sem že imel dva milijona dolarjev. — K razvoju trgovine mi je posebno pripomogla dobro premišljena reklama. Koliko trgovcev izmeče po nepotrebnem denar oziroma štedi tam, kjer bi ne smel. Za reklamo izdani denar se mora smatrati za investicije, ki prinesejo dobičke šele čez nekaj časa. Temelj reklame so oznaka v časopisih. Paziti pa je na sledeče:

1. Inseriraj malo besedi, pa te dobro izberi, kajti občinstvo ne bere dolgih inseratov pač pa opazi kratke jedernate, ko prelistava časopis.

2. Vzemi za inserat velik prostor pa malo besed, ker taki inserati so očitni in je boljše, da daš za inserat 10 dolarjev kakor pa le 1 dolar, kajti velik inserat, ki stane 10 dolarjev, bo opazil vsak in bo čitatelju imponiral, med tem ko majhnega inserata marsikdo pogledal ne bo.

3. Inseriraj večkrat, da se občinstvo že na pamet zapomni inserat. — Prvikrat čitatelj inserata navadno niti ne pogleda, drugičkrat ga že prečita, tretjkrat začne razmišljati o inseratu; ko ga čita četrto, sklone, da bo šel tja kupit in ko ga čita petič, gre res tja kupit. Ko ga pa čita desetič, dvajsetič si ga zapomni celo iz glave ter opozori tudi svoje znance in prijatelje nanj.

4. Izberi dobre časopise, kjer boš inseriral, ker ni v vseh uspeh enak. Inseriraj le v takih listih, ki jih čita občinstvo, katero rabi dotično blago. Šampanjca inserirati n. pr. v delavskem listu, bi bila ironija, krompir in fižol inserirati pa v listih, ki ga berejo le aristokrati, bi bilo istotako brez uspeha. Inseriraj v splošno razširjenih listih in prav posebej še priporočam tednike s slikami, ker take časopise vsakdo rad v roke vzame in ker leže po ves teden po gostilnah, kavarnah i. dr. občinstvu na razpolago. Pa tudi delavec, ki ne zahaja v gostilno ali kavarno rad čita list s slikami,

Zakaj bolehalo otroci na driski? V hladnejših letnih časih se razmeroma kaj redko in nevarno pojavi griža; v poletni toploti pa je ista gostejša, da, v najbolj vročih mesecih celo prav številna in njen pojav je v teh časih tako nagel, tako nevaren, da se umrljivost med otroki naravnost strašno množi. Ta strašna resnica, katera se navadno v velikih mestih najbolj pokaže, pa jo lahko tudi v veliki meri opazujemo med kmetiško deco, je z dvema prav važnima činiteljema v tesni zvezi, namreč: vsled vročine zmanjšana otroška telesna utrujenost in neznansko hitro pomnoževanje bakterij in kemično razkrajanje kravjega mleka. Od vpliva zadnje škodljivosti kaj lahko mati obvaruje otroka, posebno v času, ko menja živina klajo, ako rabi izključno za hranitev otrok, skoraj pol stoletja priznano dobro, iz čistega planinskega mleka obstoječo Nestléjevo otroško moko, katera je vedno za porabo gotova, ki vedno nasiti, se nikdar ne skisa ali ne razkroji, pa uravna delovanje prebavil.

Kje je potnik?

Dve dobri lastnosti sta, ki sta v tako kratkem času priljubili Kolinsko kavno primes slovenskim gospodinjam: predvsem nedosežna kakovost, glede katere se nobena druga cikorija ne more s Kolinsko meriti, in drugič dejstvo, da je Kolinska kavna primes pristno domače blago, edino te vrste na celim slovenskem jugu. In zaradi teh dveh dobrih lastnosti tudi mi izborna domačo Kolinsko kavno primes slovenskim gospodinjam kar najtopleje priporočamo!

Kot dobro knjigo boste cenili in ljubili „Slovenski Ilustrovani Tednik“, ki prinaša mnogo zanimivega in poučnega čtiva in slik. Naročnina znaša za pol leta samo 3.50 K, za četrtletje pa le 1.80 K.

Slike iz Bosne in Hercegovine: Ob ribniku.

Naši slovenski trgovci in obrtniki pa imajo še vse premalo podjetnosti, ker se bojijo izdati bornih par kronic za reklamo. Brez reklame ni uspeha in prva reklama ali temelj vsake reklame so oznanila v časopisih (inserati). Navedemo naj še par principov ameriških inseratov. Neki izkušeni trgovec, ki je postal iz revnega pometaja večkratni milijonar pravi sledeče: Sramoval se nisem nobenega dela, samo da sem zaslužil. Uravnal sem si pa vedno tako, da sem več zaslužil, kakor pa izdal. Če sem imel majhen zaslužek, sem raje stradal, samo da nisem več izdal, kakor sem pa zaslužil. Tako sem si prihranil v petih letih 1000 dolarjev, s katerimi sem pričel majhno branjarijo. Reči moram, da je bilo teh pet let najbridkejših v mojem življenju, kajti najtežje si je prihraniti prvih

Stopnice, balkoni, ograje, stavbeni materiali, kmetijska orodja, za Kranjsko.

Kranjska betonska tovarna
Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti. Telefon števil. 296.

Cementne cevi na stroj ali na roko izdelane v vak. cement. barvaste mozaikne itd. Zaloge cementa in stavbenega materiala.

Iz otroških ust.

V šoli. Učitelj: „Minka, kje pa si bila včeraj?“

Minka: „Bolna sem bila.“

Učitelj: „Kaj te je bolelo?“

Minka: „Glava me je bolela.“

Učitelj: „Ali res?“

Minka: „Da. Mama so tako rekli.“

Iz spisnih nalog „... tudi je voda časih suha, časih pa mokra; kadar je suha je bela, kadar je mokra, pa je mokra.“

*

„V lepi dolini pod Triglavom je živel pogumni lovec, ki je skakal od skale do skale...“

Vprašanje. „Zakaj pravijo doma, da gredo mati v Rim, saj vendar doma ostanejo, kadar sosedu otroka prinese?“

Medicina. Mali Boris se je vrnil s svojo 17 letno sestro Nadico s sprehoda. Takoj prileti k materi: „O mama, naši Nadici je pa danes na sprehodu slabo prišlo tako, da jo je moral neki mlad gospod pod pazduho domov spremiti. Tudi ni bila nič zdrave barve, ampak čisto rdeča in oni gospod ji je moral večkrat v obraz pihati, tako močno, da je kar cmokalo, sicer bi gotovo omedlela. Saj pošlješ po zdravnika?“

Njegov sistem. Mali šolarček Franček je zvedel, da je dobila njegova mama pri spovedi za pokoro tri očenaše. Začutil se je pa v dno svoje duše zategadelj užaljenega češ: za vse bodi enaka pravica. Takoj drugi dan stopi pogumno pred gospoda kateheta: „Zakaj pa niste tudi moje mame za pokoro poslali na grah klečat!“

*

Nek pekovski vajenec je šel prostovoljno k mornarici. Petletni sin mojstra je slišal pogovor med njim in soprogo in je vprašal: „Mama, jaz bi rad videl, kako se bo obnašal naš pek pri Magdaleni!“

*

Ko je bil komaj štiriinpolletni Oto prvič v gledališču, je po otroško izpraševal smisel vsakega predmeta. Dolgo časa je gledal sliko na zagrinjalu, kar zagleda orkester in goslače, ki so si urejevali in poskušali gosli. Ves začuden vpraša mater: „Mama, zakaj si pa ti vsi režejo ušesa?“ — V veliki, napol razsvetljeni dvorani se je zdela otroku, ki je prvič videl gosli, bela žima na loku, kakor nož.

Sklicujte se pri nakupovanju na Slov. Ilustrovani Tednik!

Dolg čas vam ne bo nikoli, če boste marljiv čitatelj in naročnik Slovenskega Ilustrovanega Tednika, ki stane četrtno le 1'80 K.

Dolžni ste samemu sebi in svojcem, da se zavarujete na življenje. Najboljši in najvarnejši zavod za zavarovanje na življenje je banka Slavija, ki ima v Ljubljani ravnateljstvo za vse slovenske dežele.

Velikanski požar v Gabrijah na Dolenjskem. Prihodnjič priobčimo 3 slike in poročilo o njem.

Triglav v poletju.

Japoncev ne marajo. Lani je skoro prišlo do vojne med Japonsko in ameriškimi Združenimi državami, ker Amerikanci niso dovoljevali Japoncem, da bi se smeli naseljevati v severni Ameriki. Ker pa ima Japonska premnogo ljudi in malo ozemlje, izkušala je letos z izseljevanjem v — Avstralijo, a tudi tam ne marajo Japoncev. Avstralska vlada je odločno izjavila, da bo raje prišla za orožje kot pa dopustila, da bi se Japoncem dovolilo naseljevanje v Avstraliji. Ker je hotela Anglija, ki ima vrhovno oblast nad Avstralijo, posredovati v prilog Japoncev, je Avstralija zagrozila, da se raje loči od matere Anglije, kot da bi dovolila Japoncem naseljevanje.

Japonci so vztrajni, z malim zadovoljni, ki povsod, kamor pridejo, izpodrinejo domačine ter jim tako odjedo zaslužek in kruh in torej se povsod Japoncev — boje!

Parada cestnih pometačev. 7. t. m. so imeli mestni pometači v New Yorku velik obhod z godbo po mestu. Udeležilo se jih je 4000 in so bili vsi belo oblečeni. Zvečer je pa bila celo posebna predstava za nje.

Hrvatska vlada je kupila od jezuitov zgodovinski Frankopanski grad v Kraljevi. Pogajanja so sedaj dovršena. Vlada je dala grad na uporabo zadrugi učitelje, oddelku „Za našo deco“. Oddelek namesti v gradu ferialno kolonijo in sanatorij za deco in učitelje.

Popolna enakopravnost ženstva na Danskem? Na Danskem je vlada predložila zbornici zakonski načrt, po katerem bi imeli vsi moški in ženske, ki so dopolnile 25. leto, aktivno in pasivno volilno pravico. Poslanska zbornica je načrt sprejela z veliko večino glasov in če mu tudi Zgornja zbornica pri-

Opozarjamo one, ki nameravajo iti na letovišče, da ima gostilna podjetja Tolstovrške slatine, (pošta Guštanj, Koroško) še dve opremljeni sobi na razpolago. Lega je krasna in so v bližini lepi izprehodi.

trdi, bodo na Danskem žene popolnoma enakopravne z moškimi, zakaj l. 1907 in 1908 so že dobile volilno pravico za občine in javne sirotinske zavode. Danski ministrski predsednik je dejal v parlamentu: „Naše ženstvo ima volilno pravico v občinah, a vsi vemo, da ima vobče to le dobre posledice. Zato menim, da bo prav pametno, ako dobi žena volilno pravico tudi v državnem zboru, zakaj razvoj naroda je naravnejši, ako delujejo poleg mož tudi ženske, ki kažejo za javne zadeve prav toliko ali še večje zanimanje kakor moški.“

Prihodnjič priobčimo slike z Bleda in okolice.

Slike iz Bosne in Hercegovine: Bosanski beg na konju.

Res je. Obiskovalec jetnišnice: „Vi ubože! Pa zakaj so vas zaprli?“ — Jetnik: „Najbrže menijo, da bi odšel, če ne bi bil zaprt.“

Živ pokopan. V Bukarešti se je Italijan Ottolini sprl s svojo ženo in se je ustrelil ter umrl. Ko so spustili rakev v grob, zazdelo se je grobarju, da je slišal stokanje iz rakve. Poklicali so zdravnike, ki se jim je res posrečilo navidez mrtvega zopet oživeti. Odslej se z ženo menda ne bosta več prepirala.

Triglav 2865 m.

Bohinjska Bistrica, lega hotelskih naprav „Triglav“, „Markaš“ in „Rodica“.

Zamán.

Povest Henrika Sienkiewicza. — Poslovenil
Podravski.

(Dalje.)

Pa ta duh ni bilo kaj takega, kar bi bil smatral za težavno ali lahko; neka znorela „intuicija“ je nadomeščala ondi premislek; spomin, ne toliko vztrajen kolikor obširen, pa je nadomeščal delo.

Vasilkovič je bil pogostoma v gosteh pri Švarcu in Avgustinoviču. Iz početka je dohajal tudi Karvovski vsaki dan ob določeni uri. Njegov razgovor s Švarcem, dotikajoč se najvažnejših vprašanj vede in življenja, je postajal čimdalje bolj zaplen. Ta dva človeka sta spoštovala drug drugega in drug je zaslutil v drugem krepkega duha in trdno voljo. Odnosaj, oprt na vzajemno spoštovanje, pa se ti je zdelo, da je napovedoval boljšo prihodnost. Eden kakor drugi sta vzela v roke vodstvo vseučilišne mladine; inicijativa splošnih dejanj je prihajala samo od njiju in ker sta bila složna, vladala je tudi sloga med mladini na vseučilišču, s čemur sta kolegijalnost in znanost največ pridobili.

„Povej mi torej“, ga je vprašal nekoč Švarc, „kaj govore ljudje o mojem postopanju z Avgustinovičem?“

„Nekateri te poveljujejo“, odvrne Vasilkovič, „drugi se pa smejiijo. Bil sem pri nekem od tvojih antagonistov v zadevi naše knjižnice; ondi sem našel precejšnjo družbo in razgovarjali so se ravnokar o

Avgustinoviču in o tebi... Toda, toda, ali veš, kdo te je najbolj branil?“

„Nu, kdo?“

„Ugani!“

„Lolo Karvovski?“

„Ne.“

„Povej, ne morem si domisliti.“

„Gustav.“

„Gustav?“

„Napovedal je onim, ki so se ti posmehovali, toliko neprijetnih reči, da sem ti porok, da tega ne pozabijo kmalu. Saj veš, tako on to zna. Mislil sem si, da jih bo vzel sam hudobec.“

„Tega bi ne bil pričakoval!“

„To pa vsled tega, ker ga že dolgo nisi videl... Eh! on se je tudi ugreznil v to nesrečno ljubezen do ušes... Sicer pa je vrl fant in meni je prav žal zanj. Povej, ti se na tem bolje spoznaš, ali je hudo bolan?“

„O, ne počuti se dobro.“

„Kako bolezen ima? Naduho?“

Švarc pomigne z roko.

„Naduha... prevelik trud... vjedanje...“

„Škoda!“

Nakrat so jeli odmevati na stopnjicah koraki; duri so se odprle in v sobo je stopil — Gustav.

Bil je spremenjen, da ga ni bilo moči spoznati. Polt na njegovem licu je postala čudovito bela, rekel bi prozorna. Od tega lica je dihal nekaj hlad, kakor od mrliča; žoltasta senca mu je odsevala od čela, ki

se je kazalo nekako voščeno. Ustnice je imel blede; brke in temni lasje, so bili videti pri tej bledici vsi enako črni. Izgledal je kakor človek, ki je preživel dolgo bolezen in raz lica se mu je zrcalilo zaupanje v samega sebe ter neka obupna resignacija.

Švarc nekoliko začuden, nekoliko zbežan, ni vedel od česa začeti razgovor. Gustav ga je rešil zadrege.

„Švarc!“ je dejal, „prišel sem k tebi z neko prošnjo. Svoje dni si mi obljubil, da nočeš več obiskati Potkarske; umakni sedaj to obljubo.“

Švarc nekako nejevoljen zakremži obraz. Ni mu dišal razgovor o tej zadevi, torej je samo dejal:

„Nisem navajen zneveriti se dani besedi.“

„Da“, odvrne Gustav mirno, „toda tu je povsem nekaj drugega. Ko bi jaz umrl, bi obljuba tebe prav nič ne vezala in jaz, kakor vidiš, sem bolan, zelo bolan. Ona pa med tem potrebuje varstva. Jaz ga ji dati ne morem... ne morem čuvati nad njo. Treba je, da se vležem, se počijem, ker sem tudi nekoliko utrujen. V ostalem povem ti vso resnico: Ona te ljubi in ti gotovo tudi ljubiš njo; jaz vaju samo oviram, toda sedaj se hočem umakniti. Prisiljen sem to storiti in ne smatram tega za žrtev. Imel sem jo zelo rad, gojil tudi nekoliko nadeje, da bi me tudi ona vtegnila kedaj ljubiti... toda zmotil sem se (tu se je njegov glas za oktavno znižal). (Dalje.)

Današnje služkinje.

Služkinja (predno vstopi v novo službo, gospej): „Ali razpolaga vaš gospod soprog s hišnim ključem?“

„Kaj vas to briga!“

„Dovolite mi, milostiva gospa, če vem to, vem tudi vse!“

Poletna moda št. 4.

Našim naročnikom,

ki jim je potekla naročnina, pošljemo poštne položnice in prosimo, da nam blagovolijo takoj poslati naročnino za pol leta ali vsaj za četrt leta naprej, da se jim pošiljanje lista ne ustavi. Stroški za ilustrovan list so mnogo večji kakor pa za navaden časopis, ker stanejo slike jako mnogo in ker moramo mi tisk, slike i. dr. vse takoj sproti plačevati, ne moremo nikomur lista dajati na — upanje. Prosimo p. n. naročnike, da to upoštevajo ter nam pošljejo naročnino vsaj za četrt leta naprej. „Slovenski Ilustrovani Tednik“ se čedalje lepše razvija in ni se uresničilo mnenje onih, ki so mu prorokovali kratko življenje. Baš nasprotno — ne le število odjemalcev se množi od dne do dne temveč tudi slik, čtiva in oglasov ima „Sl. Ilustrovani Tednik“ čimdalje več. Zadnjič in danes smo mu morali dati že priložnost in gotovo je, da se kmalo še bolj poveča in razširi.

Uljudno prosimo dosedanje p. n. naročnike, da nam ostanejo zvesti i za naprej in da nam naj pridobivajo novih naročnikov. Opozarjajte svoje znance in prijatelje na „Slov. Ilustrovani Tednik“ in prigovarjajte jim, da se naroče nanj.

S 1. julijem naprej se nahaja uredništvo in upravništvo „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“ v Sodni ulici št. 4, kamor je od zdaj naprej pošiljati vse dopise in naročnine.

Življensko zavarovanje je z narodno gospodarske strani najvažnejši faktor in je kot najgotovješi in najboljši način štedenja močen temelj za preskrbljenost posameznikov in celih rodbin. Žal, da se pri nas Slovencih življensko zavarovanje še

vse premalo uvažuje. Res je, da če nosiš leto za letom one zneske, ki jih plačuješ za premije zavarovanja, v hranilnico, da se nabere s časom lep kapital, ali pa veš, da boš vedno vlagal! Ali ne boš morebiti kedaj nehal ali celo dvignil naloženo vsoto? Kaj pa če te prehití smrt?! Koliko je vredna zavest: „Naj se zgodi kar koli, moja rodbina je zavarovana, ne bo prišla v bedo, če tudi jaz, njen reditelj, umrem!“ Vsak komur je mar dobrobit lastne rodbine, pa tudi vsak, ki hoče sebi za starost zagotoviti potreben kapital, naj se zavaruje na življenje!

Največji in najsigurnejši slovanski zavod za zavarovanje na življenje je banka „Slavija“, ki je bila ustanovljena l. 1869. Posebne koristi, ki jih uživajo zavarovanci banke „Slavije“ so:

1. Banka „Slavija“ je vzajemni zavod. Vsled tega razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom. V poslednjem času se je izplačalo že več let po 10% dividende.

2. Član, čigar zavarovanje je v veljavi pet let, ima pravico do deleža čistega dobička

3. Za vplačilo vsakega, — tudi mesečnega — obroka je dovoljen respiro 90 dni.

4. Police, ki so v veljavi najmanj tri leta, kupuje banka tudi nazaj.

5. Potem, ko je zavarovalec bilo veljavno že tri leta, more se, ako član to želi, izpremeniti v drugačno na gotovo vsoto se glasečo pogodbo, ne da bi bilo treba nadalje plačevati še kako zavarovalnino. Vsled tega se ni treba nikomur bati, da bi kaj zgubil, ko bi naenkrat ne mogel več plačevati zavarovalnine.

6. Ako zavarovanec odpotuje iz Evrope, ni potreba več plačati nikake doklade, ampak odhod je treba samo naznaniti.

7. Na police dovoljuje banka „Slavija“ za neznatne obresti posojila na 5—30 letno amortizacijo. Na to opozarjamo zlasti gg. uradnike, učitelje in častnike.

Slišite? Ali še nimate „Slov. Ilustrovanega Tednika“? Brž ga naročite, kajti to je edini slovanski ilustrovani list poln zanimivega čtiva in krasnih slik. Stane za četrt leta samo 1'80 K, pol leta 3'50 K, celo leto 7 K, posamezna številka pa 14 vinarjev.

Pristen dober
brinjevec se dobi pri L. Šebeniku
v Sp. Šiški pri Ljubljani.

: : Železnato vino : :

e. kr. dvorni založnik papežev dvorni založnik

lekarnarja PICCOLIJA v Ljubljani vsebuje

za slabokrvne in nervozne osebe,
: : za blede, slabotne otroke, : :
lahko prebavljiv železnat izdelek.
Polovična steklenica K 2—. Poštni zavoj (4 steklenice) franko zavoj in poština, stane K 8'40. Naročila po povzetju.

Pozor! Svoji k svojim! Pozor!

Lovske puške

vseh sestav, priznana delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Prva borovska orožnotovarniška družba
PETER WERNIG
družba z omejeno zavezo

v Borovljah, Koroško.
Ceniki brezplačno in poštine prosto.

Najizvrstnejše in najboljše **tamburice**
izdeluje in razpošilja
Prva sisačka tvornica tamburice
J. Stjepušin,
v Sisku, Hrvaško.

Odlikovan na pariški razstavi l. 1900 in na milanski razstavi leta 1896. Razen tamburice in skladb za tamburice ima razna godala, kakor: gosli, citre, kitare, mandoline, harmonike, okarine itd., za katera pošlje poseben cenik s slikami. Velik in ilustrovani cenik se pošlje franko in zastonj.

V isti tovarni izhaja strokovni tamburaški mesečnik pod naslovom „Tamburica“, ki poleg pouka prinaša tudi krasne tamburaške skladbe in stane na leto samo 8 kron.

Pension **„Vila Celestina“** v Opatiji.
ob kralja Karola promenadi

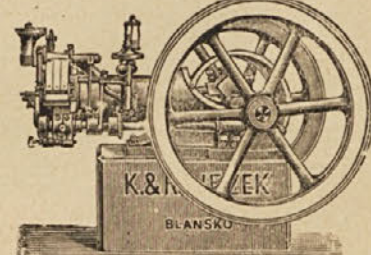
na novo urejene elegantne sobe z balkoni za eno ali več oseb, s hrano, ali tudi brez hrane. Električna razsvetljava ter kopališče v vili. Dobra pitna voda iz Učke. Krasen razgled na morje in okolico, na razpolago je tudi vporaba vrta. Pension se nahaja v lepem mirnem kraju Opatije v bližini morja. Cene nizke! Domača postrežba!

Priporoča se **R. JUVAN, Opatija.** „Svoji k svojim“.

 Tovarna strojev in livarna železa K. & R. Ježek, Blansko
Moravska

se priporoča v dobavo vseh vrst kmetijskih strojev. — Izdeluje sesalke, motorje na bencin in sesalni plin. — Popolne opreme opekarn, šametnih tovarn, in tovarn za cement, mlinov, žag. —

Najnovejše sestave transmisij.
Dopisuje slovensko. — Ceniki zastonj.

Pisarna „Universal“ agenture

(protokolirano trgovsko podjetje)

Ljubljana

Sodna ulica števil. 4.

Varstvena znamka.

Telefon števil. 245.

Brzojavni naslov:

Universal-Ljubljana.

Uradne ure:

8 do 1 in 2 do 7.

Posreduje pri nakupu in prodaji nepremičnin in obrtj.

Posreduje pri najetju hipotekarnih posojil in osebne kredite.

Prevzema inkaso faktur in administracijo entitet.

Prevzema trgovsko zastopstvo in poravnavo konkurzov ter insolvenec.

Prejema oglase v vseh jezikih in jih oddaja v liste ter revije vseh narodov.

Prevaja oglase, reklamne notice in trgovsko korespondenco iz in v vse jezike.

Uvaja reklamo za patentovane in nepatentovane objekte anončnim potom.

Nabavlja umetniške anonce, klišeje in tozadevne strokovnjaške skice.

Prvo podjetje te vrste na slovanskem jugu!

Mulley & Co.

Ustanovi informacijski zavod in reklamacijsko pisarno z revizijo tovarnin.

Razpolaga z najboljšimi zvezami v obrtnih in davčnih agendah.

Trgovske zveze s svetovnimi anončnimi zavodi in posredovalnicami.

Borzna izvestja.